

her absolut træder Selvstyret i Kommunerne for nær.

Kvist: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lange), at han glemmer et væsentligt Forhold, og det er dette, at i det Beværterantal, her er sat, er indbefattet Gæstgiverier, medens der i de kommunale Vedtægter ikke er indbefattet Gæstgiverier. Det er et Forhold, som Byerne selv have beklaget sig over, at der oprettes Beværtninger med Udskenkning af berusende Drikke under den Form, at der løses Næringsborgerskab til Gæstgiveri, og paa det drives der almindelig Beværtning. Det er Grunden til, at vi have faaet et saa stort Antal, og Forholdet er det, at i mange af vore Købstæder er Antallet af Spiritusbeværtninger langt ud over det, den kommunale Vedtægt hjemler Ret til. Men naar det ærede Medlem sigter til § 6, vil jeg sige, at Bestemmelsen her blot gaar ud paa at indskrænke Beværtningernes Antal, indtil man har naaet til den Grænse, som betegner Maksimum. Det ligger efter Forslaget i de kommunale Raads Haand at bringe Beværtningernes Antal ned dertil eller at tillade, at Beværtningernes Antal fremdeles bliver uforandret. Det er altsaa nærmest Hensigten med Bestemmelsen i § 6 at føre Forholdene tilbage til den Tilstand, Byraadene selv have fastsat, derved, at Forholdet bliver det, at Beværtning paa Gæstgiverborgerskab kommer med ind under Bestemmelsen om det Maksimum, der er fastsat i de kommunale Vedtægter. Det maa det ærede Medlem lægge Mærke til, naar han vil bedømme de Forhold.

Overfor det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Emil Petersen), der fordrede, at jeg paa staaende Fod skulde overbevise det ærede Medlem om, at han ser forkert paa Sagen, vil jeg sige, at noget saadant tør jeg ikke paatage mig, dertil har jeg forhandlet for meget med det ærede Medlem.

Sigvald Olsen: Det, der har givet mig Anledning til at bede om Ordet, var det, den ærede Ordfører for Reformpartiet udtalte, da han første Gang havde Ordet. Jeg glædede mig over, at det syntes, at han lagde saa stærk Vægt paa, at der var et Krav i Befolkningen i denne Henseende, og henviste til Resolutioner, som var vedtagne. Dette have vi som Rigsdagsmænd jo en Pligt til at tage Hensyn til. Naar jeg siger, at jeg glæder mig over, at det ærede Medlem lagde saa stor

Vægt paa, at dette Krav er rejst, og at der er vedtaget Resolutioner paa saa og saa mange Møder, har det sin Grund i, at jeg ønsker at gøre det ærede Medlem som Reformpartiets Ordfører opmærksom paa, at vi indenfor Arbejderklassen have en Sag, som vi sætte overordentlig højt, nemlig Gennemførelsen af 8-Timers Arbejdsdagen. Der er om dette Spørgsmaal holdt Masser af Møder. Antallet af Møder, der ere afholdte af Afholdsforeningerne, er kun en Brøkdel af de Møder, der ere afholdte af Arbejderne om Gennemførelsen af en ved Lov bestemt 8-Timers Arbejdsdag. Nu tror jeg — og deri er jeg i Overensstemmelse med hele min Gruppe —, at det vilde have langt mere Betydning ogsaa for Ædrueligheden her i vort Land, om vi kunde gennemføre ved Lov en 8-Timers Arbejdsdag, end om vi kunde gennemføre den Tvangslov, som her foreligger, for det hjælper jo ikke, hvad det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) siger; det er og bliver jo dog en Undtagelseslov med Tvangsbestemmelser, som det ikke just er en Ære for os at gennemføre. Deri er jeg fuldstændig enig med det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), ligesom jeg ogsaa er enig med ham i de Betragtninger, han i sidste Samling gjorde gældende ved Behandlingen af denne Lov. Men jeg gaar ud fra, at naar det ærede Medlem fra Nibe (Kvist) holder saa meget paa, at vi skulle rette os efter de Krav, som Folket rejser, han saa vil være enig med os i ogsaa at arbejde for de Krav, som i langt højere Grad ere et Folkekrav, nemlig Gennemførelsen af 8-Timers Arbejdsdagen. Og jeg tør forsikre ham for, at Gennemførelsen af dette Krav efter min og manges Mening vil bidrage i langt højere Grad til Ædruelighedens Fremme end det, her foreligger.

Det staar for mig som et Spørgsmaal, om man ikke her fra Afholdsmændenes Side gaar en helt gal Vej, om det ikke var langt mere konsekvent at sige, at man slet ikke vil tillade Produktion, Fabrikation eller Salg af Spiritus, Øl o. s. v. Ja, Vin kunne vi jo ikke lade være at sælge her i Landet, og vi kunne ikke tage Forholdsregler mod Salget, for saa komme — det saa vi under Behandlingen af Toldlovene — de vinproducerende Lande og lægge sig imellem, og saa maa vi dog forandre vore Beslutninger. Jeg vil derfor holde mig til det Spørgsmaal, om det ikke fra Afholdsmændenes Synspunkt var rigtigt fuldstændig at forbyde Produktion af Spirituosa og skattepligtigt Øl her i vort Land.